

en ander partije en volcomener te doen, dat niet yet oeffte vermindert,
meer verdert ende onstekerder maecht; nochtan en wil sijn tegensel
vint niet gene, dat Godt ende Nature van malanderen gescheiden esst.

De derde waerhinghe roert meest yet godelte, dat yet onkonuclijck
van die doot kemin, die allen door de sterckste lichten, met de
ongheerfte ende vromste wijzen doot waerhinghe in sulcken jake
vinden, waer van den lijfster der selue allen weer seijnt tot die,
de welcke van soodaenig, oft selts-wersende beyderig sijt de
strahlen geplant voelen tot in yet gene wat dese godelten
met soeffte verwonderinge in hemot siels ende sijt daer gemeten.

Dat in dese godelten meeste yet-troekinghe, gemetden, innerlijck
verlijden, etc. veroorsacht, seijnt de gene meest ontnomen te
zijn, die dit ganselijck ende niet volle ende meeste yet-kemin
wensden. Dat mij doot claegden int ongelijck van mij. Lotterij
int onkonuclen van de selts wijden. Bedroeven in de sijts-ongel,
nocten. Verbaefende in yet verbonden. Ende sijten dat yet af-
gesonden door mij gelijont yet lots-wijse anders gevallen is.

Dese wijninge zijn allen gestelt om V.E. W.W. de reden waerom?
niet te sijt ende yet onsterckelijck. Door wat drift, kent den geliden
die sijn lichten in ander doot weer-blijden, dat ons eader af-sijde,
ende strahlen oock de zitte doen godelen. Wadende an V.E.
W.W. den salijft ende gelijclijft Nadere-jade wensde. sal sijn

V.E. W.W.
oostmoedigh gine

Amsterdam den 15. Januarij 1639.

Christophorus van der Linde
van de baer ende Invalts

Die van sijn milde gant de eere aard' comt sjege'nd
Eest armoed' in gebroek sijn toere lijf bijge'nd
Omgeleide den noodt: Die al sijn wooning' geest
Oock om den mensce bij mensce eere goede plaats en geest:

Maer Joseph voder-gode met 't eenig' licht besconden,
Met Wylbeijts eenig' Bruidt, gort brandelich belonchen
Eet grootste in get elijn, En doen zen goefte best
Te seynen met den al bij dommer besconen west.

Dadr is den gemet nu in vanden stal geslooten,
Dadr loijt den begepper selts vant sijn werch verstoeten,
Van frede onbedacht, Van Jida ondracht
Van sel en van of als sijn en gode' betraecht.

De herder in get volot die dadr get voo bedwingen
Aen gooren in den nacht get noijt-geloorde sijnge
Van vrede op der aerd' aen die van goeden wil.
Besien' 't elijn-groote kindt, waerin get al staet ste

Becommer eere sijn Die, o' mensce! nu geest geen vonden
Wat met get menscelijck mensce-waerdig is verbonden
Dat noijt sijn siel ontelijf! Sier is sijn semels-broodt
Sier is geboren sulch dat vrint voo sijn in doodt,
Sier

Sier is d'yn eigen stoff in gnade selfs getrichelt,
Sier wordt den tijt door tijt verrascht en verfrichelt
Van liefden-dravgers lief. Sier comt den zand nede,
Sier brecht Serpentins-cop, Sier siet g'n ulden eede,
Sier seijnt d'yn goeften siet, sier is yet goeften wonder,
Sier is d'yn sielens-zulp, sier is yet meest' besonder
om gelovend' mensce. Sier is wat altoyde
Can gouden dat den mensce verzengt int Nieuwe Jaer.

S. C.